

תקנות הסגר¹

השם הקצר

1. תקנות אלה תיקראנה תקנות-הסגר.

חלק א': הסגר אנשים

פירוש ושימוש

2. (1) בתקנות אלה יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר –

"שמירה" פירושה בידודם של אנשים, בין באניה ובין בתחנה סניטרית או בבית תחת פיקוחה הבלתי-אמצעי של רשות-ההסגר;

"רשות-ההסגר" פירושה מחלקת הבריאות של ממשלת ישראל;

1. הא"י, כרך ג', עמ' (ע) 2170, (א) 2090.

תיקונים: ע"ר 655, 1936, תוס' 2, עמ' (ע) 1275, (א) 1448;

ע"ר 743, 1937, תוס' 2, עמ' (ע) 1061, (א) 1272;

ע"ר 1579, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 586, (א) 720;

ק"ת 267, התשי"ג, עמ' 825;

ק"ת 460, התשי"ד, עמ' 1010;

ק"ת 490, התשט"ו, עמ' 257;

ק"ת 2675, התשל"א (8.3.1971), עמ' 658;

ק"ת 3592, התשל"ו (23.9.1976), עמ' 2732;

ק"ת 3631, התשל"ז (12.12.1976), עמ' 494;

ק"ת 4044, התש"ם (5.11.1979), עמ' 154;

ק"ת 4346, התשמ"ב (10.5.1982), עמ' 955;

ק"ת 4406, התשמ"ב (14.9.1982), עמ' 1658 [התשמ"ב (מס' 2)];

ק"ת 4472, התשמ"ג (18.3.1983), עמ' 964;

ק"ת 4533, התשמ"ד (23.9.1983), עמ' 62;

ק"ת 4603, התשמ"ד (8.3.1984), עמ' 1073 [התשמ"ד (מס' 2)];

ק"ת 4700, התשמ"ד (9.9.1984), עמ' 2546 [התשמ"ד (מס' 3)];

ק"ת 4771, התשמ"ה (10.3.1985), עמ' 804;

ק"ת 4877, התשמ"ו (1.12.1985), עמ' 225;

ק"ת 5003, התשמ"ז (5.2.1987), עמ' 403;

ק"ת 5033, התשמ"ז (19.5.1987), עמ' 958 [התשמ"ז (מס' 2)];

ק"ת 5065, התשמ"ח (15.11.1987), עמ' 167;

ק"ת 5101, התשמ"ח (15.4.1988), עמ' 728 [התשמ"ח (מס' 2)];

ק"ת 5145, התשמ"ט (13.11.1988), עמ' 150;

ק"ת 5181, התשמ"ט (4.5.1989), עמ' 717 [התשמ"ט (מס' 2)].

”פיקוח” פירושו שאין מבודדים את האיש אלא שהוא נדרש בכל מקום-בואו להתייצב בעצמו בפני הרופא הקרוב ביותר של מחלקת הבריאות כפי שנצטווה ע”י רשות ההסגר, כדי שהרופא יוכל לברר את מצב בריאותו.

(2) באמצעים הקבועים בחלק ד’ יש לאחוז בפרוץ מקרה ראשון של דבר או קרחת-הטיפוס וקרחת-”דינג”.

מחלות שעליהן חלות התקנות

3. (1) הודעת מקרה מחלה מן המחלות הנוכרות בתקנה 2(2) המוצאת ממקום ידוע, לא תביא לידי נקיטת אמצעים שנקבעו בחלק ד’ מן התקנות האלה ביחס לבאים מן האזור המקומי שבו פרצה המחלה.

אימתי יחולו התנאים הקבועים בתקנות אלה עם הבאים מאזור ידוע ואימתי יחדלו לחול

(2) באמצעים הקבועים בחלק ד’ יש לאחוז בפרוץ מקרה ראשון של דבר או קרחת צהובה, ואין המקרה מובא ממקום אחר, כשמקרי חולירע יוצרים ”אזור סגור” או כשמחלת הטיפוס או האבעבועות פרצו בצורה אפידמית.

(3) ”אזור סגור” קיים בפרוץ מקרים חדשים מחוץ לסביבה הסמוכה של המקרה הראשון, והתפרצות זו מוכיחה כי המחלה לא הצטמצמה במקום שבו החלה.

4. למרות כל האמור בתקנות אלה, תוכל רשות ההסגר להטיל אמצעי-בדיקה מיוחדים על כל אניה הנמצאת במצב בלתי-סניטרי במידה העשויה להקל על התפשטות המחלה המפורטת בתקנה 2(2) וביחוד על אניה צפופה ביותר בנוסעיה.

יש להטיל תקנות נגד אניה הנתונה במצב בלתי סניטרי

5. (1) רשות ההסגר תוכל להטיל ביקורת רפואית על כל אניה, מבלי התחשב עם נמל הפלגתה, ואם יש צורך בכך תוכל אף לערוך בה בדיקה שלמה ומעולה.

כל האניות טעונות ביקורת מטעם פקודי ההסגר

(2) אסור לאניה לבוא במגע עם החוף או עם כל אניה אחרת אף לא עם סירות הבאות מן החוף, וכן אסור לכל אניה ולכל אדם או סירה הבאים מן החוף לבוא במגע עם אניה כזאת בטרם תיערך הביקורת או הבדיקה.

(3) צורת ההסגר והצעדים הסניטריים שיש להטיל על אניה כבואה, ייקבעו בהתאם למצב האניה, כפי שנתברר, בהתאם לפרשת ההיסטוריה הרפואית של הנסיעה.

6. (1) הבאים מחופים ”נגועים” במחלות המפורטות בתקנה 2(2) יוכלו לעלות לכל חוף בישראל, ואילו אניות ”חשודות” לא תוכלנה לבוא אלא לחופי חיפה ויפו, ואניות ”נגועות” רק לחוף חיפה.

החופים שאליהם יוכלו לרדת אנשים הבאים מחופים ”נגועים” וחופים שאליהם יוכלו לבוא אניות ”חשודות” או ”נגועות”

(2) אניה הבאה לעכו או לעזה ונמצאה חשודה, תישלח לחיפה או ליפו.

- (3) אניה הבאה לעכו או לעזה ונמצאה נגועה, תישלח לחיפה.
- (4) אניות הבאות לעכו או לעזה ובהן נוסעים מחופים נגועים, יש לחייבן לנסוע ליפו או לחיפה ולהוריד נוסעים, אלא שאין להטיל כל הגבלה על הפריקה או הטעינה של המטען בחוף הראשון שאליו מגיעה האניה.

7. (1) כל האניות חייבות להניף דגל צהוב מעל התורן, ולהראות את האורות המתאימים בלילה, משעת הגיען ועד שתינתן להן תעודת־שחרור, ואם שמו את האניה בהסגר – עד תום מועד ההסגר.

(2) תעודת־שחרור תינתן לאניה מיד לאחר בדיקתה, חוץ אם היתה האניה כלולה בסוג האניות ה"נגועות" או ה"חשודות" או כשרואים צורך לאחוז באמצעי־חיטוי.

(3) אניות המגיעות לחופי ישראל, לאחר שקיעת החמה, לא תקבלנה תעודת־שחרור, אלא לפי התנאים המפורטים לקמן; ואולם לטובת תנועת האניות תינתן ארכה של חצי שעה לאחר שקיעת החמה לאניות בריאות בשביל גמר הפורמליות של השאלון ותעודות השחרור.

תקנות בנוגע
לבאים
(תיקון 1947)

(המשך בעמוד הבא)

(4) רשות ההסגר תוכל ליתן "תעודת-שחרור" בלילה עד שעה 9 בערב לספינות-מטען, ספינות-מיכל לנפט ולאניות הנוסעות בקו-נסיעות קבוע, בחופי-חניה שבהם מתעכבות האניות לשעה קצרה במהלך נסיעתן, אך לא בחופים שבהם מתעכבות האניות 12 שעה או יותר ומפליגות ביום קבוע.

(5) שום אניה לא תקבל תעודת-שחרור לאחר שקיעת החמה אלא אם כן סבורה רשות ההסגר כי סידורי המאור שבאניה דיים כדי לאפשר בדיקה רפואית מספקת של הנוסעים והעובדים באניה וביקורת סניטרית של הספינות.

(6) לאחר שקיעת החמה תינתן תעודת-שחרור רק לאניות בריאות בתנאי שאין ברצת האניה להוריר שום עולה-רגל או עולה הטעונים הסגר בדרתם מן האניה.

(7) כל אניה נגועה או חשודה אפשר להיבדק לעגון במעגן מיוחד ולעמוד תחת משמר של מספר מספיק של שומרים.

הפרוצדורה בחוף

8. (1) בהגיע אניה לחוף, חייב רבי-החובל שלה -

(א) למנוע כל מגע ומשא בין נוסעי האניה והחוף וכל פריקת מטען, עד שהאניה תיבדק ותקבל תעודת-שחרור;

(ב) לציית להוראות רשות-ההסגר;

(ג) להראות לרשות-ההסגר את כל מסמכי האניה, לענות על כל השאלות בשבועה, וליתן את כל הפרטים הידועים לו שיהיו דרושים לצורך קיום בריאות הציבור.

(2) רופאה של אניה כזאת חייב לענות על השאלות שתוצגנה לפניו ע"י רשות-ההסגר ועליו להגיש לרשות דו"ח בכתב על כל המסיבות הנוגעות לבריאות הציבור שאירעו במשך הנסיעה.

(3) יש לחקור את עובדי האניה ונוסעיה ולדרוש מאתם לענות על השאלות בשבועה, אם תמצא רשות-ההסגר צורך בכך.

(4) בתנאים נורמליים אפשר לוותר על הפרוצדורה הקבועה בתקנה זו ביחס לסירות-הדרכה, סירות-שמירה בחופים וסירות-דוגה העוברות לאורך חופי-ישראל, ובכלל ביחס לאניות שמשקל משאן הוא מצער ואפשר להכירן ע"י ביקורת פשוטה;

ואולם בימי אפידמיה תהיינה כל הספינות מן הסוג הזה כפופות לפרוצדורה שנקבעה בתקנה זו, וספינות קטנות העוברות לאורך החוף תהיינה נדרשות לקבל תעודה מיוחדת מאת רשות-ההסגר.

(5) בהגיע האניה לחוף תוגש תעודת-הבריאות שלה ע"י רבי-החובל לרשות-ההסגר.

(6) תעודת־הבריאות צריכה לפרט בצורה מדוייקת את מצב הבריאות של הארץ שממנה באה האניה ושל החופים שהתעכבה בהם, וביחוד צריכה היא להזכיר אם פשטה בהם אחת מן המחלות הנוכרות בתקנה 2(2) דלעיל ואם לאו; כמו־כך צריכה היא למסור את שמה של האניה ושל רבי־חובלה, הודעה מדוייקת על משקל משאה, מהות המטען, מספר עובדיה ונוסעיה וכן על מצב הבריאות באניה גופא בעת הפלגת האניה מחופה הראשון או בהתעכבה בחופים אשר על דרכה.

(7) תעודת־הבריאות הנמסרת בחוף הראשון תיברק ותיחתם בכל חוף שבו היא מתעכבת עד שהאניה תגיע לחוף־יעודה האחרון הרשום בתעודת־הבריאות.

(8) בחוף שבו מתעכבת האניה אין לרשות־ההסגר אלא להעיד, בטביעת חותמת על גבי תעודת־הבריאות, הנמסרת בעת צאת האניה, מה מצב הבריאות של החוף וכמה זמן שהתה האניה בחוף; רשות־ההסגר בחוף־העייכוב לא תשאיר בידיה את תעודת־ההסגר הזאת, אף לא תמירנה באחרת.

9. הגבלות־הסגר נגד הבאים באניות תונהגנה כלפי –
(א) אניה הבאה בלא תעודת־בריאות;
(ב) אניה שתעודת־הבריאות שלה אינה בסדר.

הגבלות הסגר על
הבאים באניות

10. (1) בישראל תימסר תעודת הבריאות ע"י רשות־ההסגר והתעודה תהיה ערוכה בטופס שבתוספת הראשונה לתקנות אלה.

(2) את תעודת־הבריאות אפשר לתאר אם כ"נקה" ואם כ"נגועה". תעודת־הבריאות היא "נקה" כשהיא מוסרת שאין מחלות מידבקות, כמבואר בתקנה 2(2), בארץ שממנה מפליגה האניה או בארץ שבה נכנתה האניה או בארץ שבה התעכבה; התעודה תהא "נגועה" כשהיא אומרת שאמנם פשטו מחלות כאלה באחת הארצות הנוכרות העיל.

תעודת בריאות

11. (1) רבי־חובל יקבל תעודת־בריאות חדשה בעת הפלגת האניה מחוף־יעודה הנזכר בתעודת־הבריאות המקורית; תעודת־בריאות תהיה בת־תוקף רק אם נמסרה בתוך 48 שעות משעת הפלגת האניה.

(2) כשאניה מפליגה לפני שחתמה את תקופת־ההסגר, צריכה תעודת־הבריאות להזכיר באיזה תנאים הפליגה האניה מן החוף ומה הן הגבלות ההסגר שהוטלו לפני ההפלגה, וכשאניה מקבלת תעודת־בריאות חדשה, צריך למסור פרטים דומים לאלה.

(3) בכל פעם שמודיעים על פרוץ אחת המחלות הנוכרות בתקנה 2(2) באחד המקומות בישראל חייבת רשות־ההסגר לרשום לעצמה את הפרטים שבכל

תקנות בדבר
ההפלגה

תעודת־בריאות לאחר שנתבררה מציאותה של המחלה; כיוצא בזה, בהיעצר המחלה, צריכה רשות־ההסגר ליתן הצהרה רשמית על כך ולהודיע את הדבר בהערה שתרשום בתעודות־הבריאות ושבה תזכיר את התאריך בו נעצרה המחלה.

(4) בימי אפירמיה חייבת רשות־ההסגר לכרוק כל אניה העומדת להפליג בטרם תמסור את תעודת־הבריאות ולאחוז בצעדים הדרושים כדי לתקן כל פגם שתמצא באניה.

(5) רשות־ההסגר תאחוז בצעדים דלקמן:

(א) היא תמנע אנשים שיש בהם סימנים של דבר, חולירע, קדחת חוזרת, טיפוס או אבעבועות ואנשים שיחסייהם עם החולים עושים אותם עלולים להעביר לאחרים את המחלה המידבקת, מעלות על האניה;

(ב) במקרי דבר, תמנע בעד חדירתם של עכברים אל האניה;

(ג) במקרי חולירע, תשגיח על נקינות ובריאותם של המים וצרכי־המזון שבאניה, וכן תדאג לכך שהמים שהאניה טוענת בתור נטל יחוטאו, אם יש צורך בכך;

(ד) במקרי קדחת חוזרת, תמנע בעד חדירתם של יתושים לאניה;

(ה) במקרי טיפוס, תדאג לכך שכל החשודים במחלה זו יפולו מכנים בטרם יעלו אל האניה;

(ו) במקרי אבעבועות, תדאג לחיטוי המלבושים והסחכות בטרם יצרו אותם לחבילות.

(6) רשות־ההסגר תאחוז באמצעים הדרושים למנוע את האכספורט של אותן הסחורות אשר ייתכן כי הינן נגועות וטרם חוטאו בחוף תחת פיקוחה של רשות־ההסגר.

12. (1) רבי־החובל של האניה או רופא האניה – אם נתמנה רופא ע"י בעלי האניה, צריכים לדאוג לקיומם של התנאים ההיגייניים באניה, ועליהם למנוע את הטענת כל חומר מזיק לבריאות, ולערוך רשימה בכתב מכל מקרי המחלה בזמן הנסיעה.

(2) החולים במחלה מידבקת יבודדו במשך זמן הנסיעה; כל אלה הבאים במגע עם החולה וביחוד המטפלים בחולה צריכים לחטאם יפה; אמצעי־חיטוי דומים לכך יחולו על כל האנשים החשודים.

13. אניות המובילות עולים או עולירגל, וככלל כל אניה הנחשבת למסוכנת מחמת היותה צפופה מאדם רב ושלא בתנאים היגייניים, יש להטיל עליה אותם אמצעי־הברדיקה שרשות־ההסגר תמצא לנכון להטילם.

אמצעים סניטריים
בנסיעה

אניות עולים
ואניות עולירגל
הנתונות במצב
בלתי היגייני

14. (1) המסים והתשלומים שיוטלו בעד שרותי-הסגר יהיו כמפורט בסעיף 13 בתוספת השניה לתקנות אגרות בריאות, התשמ"ט-1989.¹ (2) כל ההוצאות הכרוכות בחיטוייה של האניה ובטיפול בה או במטענה בקשר עם כך תשולמנה ע"י רביהחובל של האניה.
- (3) ההוצאות הכרוכות בפיקוח, בהספקת המזון, הרפואות ובטיפול הרפואי של אנשים העומדים תחת פיקוח, תחולנה על כל אדם הנהנה מהרברים האלה.
- (4) כל המסים החלים על עולירגל ישולמו ע"י רביהחובל.
- (5) סוגי האניות דלקמן יהיו פטורים מכל מס ותשלום שפורטו בסעיף 1 וסעיף 6 לתוספת השניה של תקנות אלו: -
- (א) אניות-מלחמה;
- (ב) אניות השייכות לממשלה או השכורות על ידה והמשמשות שלא לצרכי מסחר;
- (ג) (בוטל מכללא)² ;
- (ד) אניות הנתונות במצוק או המשתמשות בכל חוף כמקום-מחסה, בתנאי שאינן עוסקות במסחר;
- (ה) אניות, אניות-סחיבה, סירות-פירוק, סירות-גשר, סירות אחרות השטות אך ורק באחד מחופי ישראל, ושנרשמו עפ"י פקודת הנמלים;
- (ו) אניות-טיול השייכות למועדונים-לשייט הרשומים או מוכרים ע"י כל מדינה והנתונות כולן בעקל במועדונים כאלה;
- (ז) ספינות-דייג הרשומות בישראל והשייכות לאנשים הגרים בישראל;
- (ח) אניותיה של כל חברה המורשית לנהל שירות טלגרפי ואשר הניחה כבלים במימי החוף של ישראל.

(המשך בעמוד הבא)

1. ראה כרך 25 עמוד 16383.
2. ראה סעיף 12(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.

15. (1) בכל מקרה הטעון "שמירה" עפ"י התקנות האלה, רשאית רשות ההסגר להטיל במקומה "פיקוח" כאמצעי יוצא מן הכלל ביחס לאנשים שאינם מוסרים ערובות סניטריות מספיקות או ביחס לאנשים שאינם מוסרים לרשות ההסגר את הפרטים דלקמן הדרושים לצורך השמירה -

השם, הגיל, המקום שממנו באו, תאריך ההפלגה, הכתובת המדוייקת של מקום ייעודם בישראל ומקום ייעודם האחר אם עוזבים הם את הארץ בתוך מועדה "שמירה" הקבוע.

(2) אנשים העומדים תחת שמירה או פיקוח חייבים להקל על כל הבדיקות הקליניות והבקטריוולוגיות שרשות ההסגר תמצא לנכון להטילן.

(המשך בעמוד הבא)

(3) אם פרץ מקרה חדש או אם יש חשד כי אחת המחלות הנזכרות בתקנות אלה פרצה בקרב אנשים שבודרו אותם במשך תקופת ה"פיקוח", מטילים תקופת-פיקוח נוספת על שאר האנשים או על אלה שבאו במגע עם החולה החדש.

16. (1) כל אניה המסרבת לקיים את אמצעי-הזהירות הקבועים ע"י רשות-ההסגר בתוקף הוראות התקנות האלה, הרשות בידה לעמוד הרחק מן החוף.
- (2) אניה כזאת אפשר להתיר לה להעלות סחורות רק אם היא מבודדת ואם הטילו על הסחורה את האמצעים הקבועים בחלק ב'.
- (3) כיוצא בזה אפשר להתיר לכל אניה כזאת להוריד נוסעים עפ"י בקשתם בתנאי שהנוסעים הללו ייכנעו לאמצעי-הבדיקה שייקבעו ע"י רשות-ההסגר.
- (4) אם האניה מבודדת, רשאית היא לטעון גם עצייהסקה, צרכי אוכל ומים.

אניות המסרבות להיכנע לאמצעי ההסגר הקבועים

חלק ב': הסגר סחורות ומלתחות-נוסעים

17. (1) בהתחשב עם הוראות התקנה 6(1) ו-6(2) מותר להכניס סחורות ומלתחות הבאות בדרך היבשה או הים לצרכי אימפורט או טרנזיט ואין לעכב סחורות ומלתחות ליד הגבול יותר מכפי הצורך לשם חיטוי.

סחורות ומלתחות אימפורט וטרנזיט

- (2) בסחורה הזאת ובמלתחות הללו יטילו את אמצעי-הבדיקה הבאים –
- (א) בחולי-דבר – יש לבער אחרי כל החרקים שבלבנים ובנגדים ובכלייהמיטה שהחולה לבשם או השתמש בהם לאימכבר, ואם מוצאת רשות-ההסגר צורך בכך – יש גם לחטאם; סחורה הבאה מאיזור מקומי נגוע ואשר לדעת רשות-ההסגר יתכן כי היא משמשת מקלט לעכברים נגועי-דבר, תפורק בתנאים אשר ימנעו בעד מנוסתם של העכברים ויבטיחו את השמדתם במידת האפשר;
- (ב) בחולי-חולירע – לבנים ומלבושים וכלייהמיטה שהחולה לבשם או השתמש בהם לאימכבר – יחוטאו;
- בתנאי שמותר לאסור על הכנסת דגים וירקות-חיים (טריים), או כל צורך אחר מצרכי אוכל-נפש המפורט ע"י רשות-ההסגר, חוץ אם טיפלו בהם בצורה העשויה להשמיד את טפחות החולירע (Cholera Vibrios);
- (ג) בחולי-טיפוס – לבנים ומלבושים וכלייהמיטה שהחולה לבשם או השתמש בהם לאימכבר וכן סחבות שאין האניה מובילה כסחורה בלתי-ארוזה, יגוקו מכל החרקים שבהם;

(ד) בחוליי־אבעבועות – לבנים ומלבושים וכלי־מיטה שהחולה לבשם או השתמש בהם לא־מכבר וכן סחבות שאין האניה מובילה כסחורה בלתי־ארוזה, יהיו טעונים חיטוי.

18. השמדת חרקים והחיטוי יוצאו לפועל באותה הצורה ובאותו המקום שרשות־ההסגר תמצאם מתאימים, ואולם צורת החיטוי תהיה כזאת שהסחורה תינזק ככל האפשר מעט בעקב החיטוי, מקומו וכו'.

רשות ההסגר
תחליט על צורת
החיטוי, מקומו וכו'

19. רשות־ההסגר תוכל, אם תמצא לנכון, לשרוף מלבושים ושאר הפצים ששוויים מועט ובכללם סחבות שאין האניה נושאת עמה כסחורה בלתי־ארוזה.

הסמכות להשמיד
סחורה נגועה

20. (1) רשות־ההסגר תחליט אם לשלם פיצויים בעד כל היזק שנגרם ע"י החיטוי, או השמדת העכברים או החרקים או ע"י השמדת הסחורה הנזכרת בתקנה 17 והיא תחליט על סכום הפיצויים הללו והחלטה של רשות ההסגר בענינים אלה תהיה סופית.

פיצויים בעד
היזקות שנגרמו
ע"י חיטוי וכו'

(2) משנעשתה הבדיקה שנקבעה בתקנות אלה כסחורה או במלתחות, תתן רשות־ההסגר בחינם תעודה המציינת מהן הפעולות שנעשו כסחורה, אם נתבקשה בכך ע"י צד מעוניין.

(3) המסים שיוטלו בעד חיטוי ובעד השמדת חרקים ועכברים יהיו לפי הדרגה הקבועה בתוספת השניה לתקנות אלה.

חלק ג': הסגר תיירים

21. (1) תיירים המגיעים לישראל בדרך הים והנם חברים בשיירות תיירים מאורגנות תחת הנהלת מורה־דרך מיוחד והם נוסעים באנית־תיירים מוכרת ובמחלקה ראשונה, יורשו לעלות ליבשה ולצאת לדרכם מיד.

הוראות מיוחדות
ביחס לקבוצות
תיירים

(2) אם פרצה באנית־תיירים כזאת מחלת הדבר, חולירע, קדחת צהובה, אבעבועות, טיפוס, או קדחת־דינג או אם במשך חמשת הימים שלפני בואה של האניה לישראל היה לה מגע ומשא עם חוף נגוע חולירע, מטילים עליה את ההוראות המתאימות של התקנות האלה.

(3) המשתתפים בשיירות־תיירים שנתארגנו במיוחד והעומדות תחת הנהגת מורה־דרך מיוחד והנוסעים במחלקה הראשונה או השניה, יש לפטרם מררישות 2744

ההשגחה הרפואית ביום הראשון, השלישי והחמישי לבואם, עפ"י שיקול־דעתו של הרופא הממשלתי הראשי באותו המחוז:

בתנאי -

(א) שמצב בריאותם של העובדים ושל הנוסעים באניה הוא טוב בזמן בוא האניה;

(ב) שרשימת האנשים העולים על היבשה, שהנה העתקה מן הרשימה שהוכנה כשביל פקיד הדרכונים, תימסר לרופא ההסגר;

(ג) שמנהיג שיירת־התיירים מתחייב להודיע מיד למחלקת הבריאות במחוז על פרוץ כל מקרה־מחלה בתוך השיירה בעודה בישראל, כשיש חשד שמקרה זה הוא מקרה מחלה מידבקת.

(4) הוראות התקנה הזאת לא תחולנה על עולי־רגל מושלמים במשך העונה המקובלת כעונת העליה־לרגל למכה.

(5) הוראות הסעיף־הקטן (3) מן התקנה הזאת לא תחולנה על עולי־רגל המבקרים בישראל בקשר עם חגיגות דתיות; ולא על שיירות־נוסעים במחלקה השניה באניה, כשרמי הנסיעה ששילמו מנמלי־ציאתם עד ישראל הם פחות מן התשלום הרגיל בעד נסיעה במחלקה שניה באותה הדרך.

חלק ד: אמצעי־הבדיקה בחופים ובגבולות־הים דבר

אניות נגועות

22. אניה תיחשב כנגועה: -

(א) אם נוסע בה חולה־דבר;

(ב) אם פרץ בה מקרה־דבר באדם יותר משה ימים לאחר עלות הנוסע על האניה;

(ג) אם נמצאו באניה עכברים נגועי־דבר.

אניות חשודות

23. (1) אניה תיחשב כחשודה: -

(א) אם פרץ בה מקרה־דבר באדם במשך ששת הימים הראשונים לאחר שעלו עליה נוסעים;

(ב) אם העלתה החקירה בענין העכברים כי פרצה בהם תמותה בלתי־שייכה מבלי שתהיה אפשרות לברר את סיבתה.

(2) אניה תוסיף להיחשב כחשודה עד שתיעשה בה הבדיקה הקבועה בתקנות אלה.

24. אניה תיחשב כ"בריאה" ואפילו באה מחוף נגוע, אם לא פרץ בה כל מקרה־דבר בעכברים או באדם בעת הפלגתה או בזמן הנסיעה או בהגיעה, ואם החקירה בענין העכברים לא העלתה מציאות תמותה בלתי־שכיחה.

אניות בריאות

25. אניות הנגועות בדבר חייבות להיבדק באמצעי־הבדיקה דלקמן: -

אמצעי בדיקה
ביחס לאניות
נגועות בדבר

(א) בדיקה רפואית;

(ב) את החולים צריך להעלות מיד אל היבשה ולבודדם;

(ג) צריך להוריד, אם אפשר, כל אדם שעמד בקשר עם החולים וכל אדם שיש לרשות־ההסגר סיבה לחשבו כחשוד; יש להטיל עליהם שמירה או פיקוח, או גם שמירה וגם פיקוח, בתנאי שכל אמצעי־הבדיקה הללו ימשיכו לא יותר משה ימים מיום בוא האניה לחוף; רשות־ההסגר של החוף תוכל עפ"י שיקול־דעתה היא, לאחר שתביא בחשבון את התאריך שבו פרץ המקרה האחרון, את מצבה של האניה ואת האפשרויות המקומיות, להשתמש בכל אחד מן האמצעים שתמצא צורך לאחוז בהם, ובמשך התקופה שבה משתמשים כלפי האניה באמצעי־בדיקה כאלה, אסור לעובדים לעזוב את האניה, אלא לצורך עבודה, ועפ"י רשות מאת רשות־ההסגר, ובאותם התנאים שרשות־ההסגר תקבעם;

(ד) כלי־מיטה שהשתמשו בהם, לבנים מלוכלכים, מלבושים ושאר חפצים שלדעת רשות־ההסגר הנם נגועים, צריך לנקותם מחרקים, ואם יש צורך בכך יש לחטאם;

(ה) אותם חלקי האניה שבהם יושבים נגועי־דבר או שלדעת רשות־ההסגר הם נגועים, צריך לנקותם מחרקים, ואם יש צורך בכך - לחטאם;

(ו) רשות־ההסגר תוכל לדרוש שיבערו אחרי העכברים בטרם יפרקו את המטען, אם סבורה היא, בהתחשב עם מהותו של המטען ועם צורת הטענתו, כי אפשר להשמיד את כל העכברים לפני הפריקה: במקרה כזה אין צורך לעשות "ביעור־עכברים" חדש לאחר פריקת הסחורה; במקרים אחרים צריך לעשות כלה ככל המכרסמים כשמרתפי האניה הם ריקים; במקרה שהאניה נמצאת בעקל תיעשה הפעולה הזאת בהקדם האפשרי בטרם תטען את מטענה;

(ז) השמדת העכברים תיעשה בצורה שתמנע ככל האפשר היוק לאניה ולמטענה, אם יש בה מטען;

(ח) הפעולה לא תימשך יותר מעשרים וארבע שעות;

(ט) כל שאלה בדבר הפיצויים בעד היוק שנגרם כתוצאה מהשמדת העכברים תוחלט עפ"י תקנה 20;

(י) אם סבורה רשות ההסגר כי אי־אפשר להשמיד את כל העכברים באניה המפרקת רק מקצת ממטענה, תוכל האניה הנ"ל להישאר בחוף כל אותו הזמן הדרוש להורדת אותו חלק ממטענה;

בתנאי שיאחזו בכל אמצעי־הבריקה, וגם יבודדו את הנוסעים בצורה המניחה את דעתה של רשות ההסגר, כדי למנוע עכברים מעבור מן האניה אל החוף, בין בשעת הפריקה ובין בשעה אחרת;

(יא) פירוק מטען ייעשה תחת פיקוחה של רשות ההסגר;

(יב) העובדים בפירוק המטען חייבים להיכנע לשמירה ולפיקוח למשך לא יותר משישה ימים משעה שחדלו לעבוד בפריקת האניה.

26. "אניות חשודות בדבר" חייבות להיבדק בכל אמצעי־הבדיקה המפורטים בתקנה 25(א), (ד), (ה) ו(ו) ומלבד זאת יש להטיל פיקוח גם על עובדי האניה ונוסעיה, והפיקוח הזה יימשך לא יותר מששה ימים מיום בוא האניה, ובמשך הימים הללו מותר לאסור על עובדי האניה את היציאה מן האניה, חוץ אם יוצאים הם לשם מילוי חובה, ובמקרה זה צריך להודיע את הדבר לרשות ההסגר.

אמצעי הבדיקה
ביחס לאניות
חשודות בדבר

27. אניות נקיות מדבר תקבלנה מיד תעודת־שחרור על תנאי שרשות ההסגר בחוף־בואה של האניה תקבע ביחס להן את אמצעי־הבדיקה דלקמן:

"אניות בריאות"
מה יעשו בהן

(א) ביקורת רפואית, כדי לקבוע אם האניה יכולה להיחשב כאניה בריאה;

(ב) השמדת העכברים באניה עפ"י התנאים המפורטים בתקנה 29(א) במקרים יוצאים מן הכלל ומחמת נימוקים מבוססים, ואת אלה צריך להודיע בכתב לרבי־החובל של האניה;

(ג) יש להטיל פיקוח על עובדי האניה ונוסעיה ללא יותר מששה ימים החל מיום צאת האניה מן החוף הנגוע, ובמשך הזמן הזה יש לאסור על העובדים את היציאה מן האניה, חוץ אם יוצאים הם לשם מילוי חובה, ובמקרה זה צריך להודיע את הדבר לרשות ההסגר.

תעודות השמרת
עכברים ותעודה
לשחרור מהשמרת
עכברים

28. (1) כל אניה, זולת אניה העוברת רק בשירות החוף של ישראל, חובה לנקותה מעכברים מעונה לעונה או לקיימה תמיד בצורה שיהא בה כדי להפחית את מספר העכברים שבה ולהעמידם על המינימום.

(2) אניות החייבות בהשמרת עכברים תקבלנה תעודות להשמרת עכברים, ואניות שאינן חייבות בכך תקבלנה תעודות שחרור מהשמרת עכברים.

(3) כל תעודה כזאת תהיה בת־תוקף לששה חדשים ואולם אפשר להאריך את המועד הזה לעוד חודש במקרה שהאניה נוסעת לחוף שממנו יצאה בראשונה.

אילו הן הפעולות
שינקטו בהן אם
לא הראתה האניה
תעודה בת תוקף

29. אם לא הראתה האניה תעודה בת־תוקף, רשאית רשות־ההסגר לעשות את המעשים דלקמן לאחר חקירה וביקורת:

(א) להשמיד בעצמה את העכברים מן האניה או לצוות לסדר את הפעולה הזאת תחת פיקוחה והדרכתה היא; כתום הפעולה הזאת בצורה המניחה את דעתה, תתן רשות־ההסגר תעודה להשמרת העכברים; בכל מקרה כזה תחליט על אודות הפעולות הטכניות שיש לנהוג בהן כדי לעשות כלה בכל העכברים שבאניה. ואולם צריך לרשום בתעודה פרטים על הפרוצס שנקטו בו ואת מספר העכברים שהושמדו. השמרת העכברים תיעשה בצורה שתמנע ככל האפשר בעד גרם היזק לאניה ולמטענה (אם יש בה מטען), הפעולה תימשך לא יותר מעשרים וארבע שעות ובאניה הנמצאת בעקל תיעשה הפעולה בטרם יטענו עליה את המטען. בעד הפעולות האלה משלמים אגרות בשיעור המפורט בתוספת השניה לתקנות האלה; כל שאלה כדבר פיצויים ודמי־נוק תוחלט בהתאם להוראות התקנה 20; אמצעי־הבדיקה המפורטים לעיל ייעשו בחיפה, ואניות המגיעות בחופים אחרים בישראל והטעונים ניקוי מעכברים תועברנה לחוף חיפה;

(ב) ליתן תעודת־שחרור מניקוי עכברים מסומנת בתאריך, אם נוכחה הרשות שמצב ברק האניה הוא כזה שמספר העכברים שבה הופחת עד כדי מינימום; את הסיבות המחייבות מתן תעודה כזאת צריך לפרט בתעודה.

חולירע

אניה נגועה

30. אניה תיחשב כנגועה אם יש בה מקרה חולירע או אם פרץ בה מקרה חולירע במשך חמשת הימים שלפני בוא האניה אל החוף.

31. אניה חשודה
אניה תיחשב כחשודה אם פרץ בה מקרה חולירע בעת הפלגתה או במשך הנסיעה, ולא פרץ בה כל מקרה במשך חמשת הימים שלפני בואה; האניה תוסיף להיחשב כנגועה עד שיעשו בה אמצעייהבדיקה המפורטים בתקנות אלה.

32. אניה בריאה
(1) אניה תיחשב כאניה בריאה אם לא פרץ בה מקרה חולירע בשעת הפלגתה, או במשך הנסיעה, או בהגיעה, או בהגיעה מחוץ נגוע או יש בה אנשים הנוסעים מאיזור מקומי נגוע.

(2) מקריימחלה שיש בהם סימנים קליניים של חולירע שלא נראו בהם "טיפחות" חולירע", או שהטיפחות שבהם אינן מתאימות התאמה גמורה לטיפחות של חולירע, ייעשו בהם כל אמצעייהבדיקה הדרושים למקרייחולירע.

33. נושאי מחלה
כל נושאימחלה שנתגלו בכוא האניה ייעשו בהם לאחר ירידתם כל אמצעייהבדיקה שחוקי ישראל מטילים במקרה כזה על אזרחי ישראל.

34. באניות נגועות בחולירע
באניות נגועות בחולירע ייעשו אמצעייהבדיקה דלקמן: -
(א) בדיקה רפואית;

(ב) את החולים יורידו מיד ויבודדו;

(ג) מותר להוריד את העובדים והנוסעים באניה ולהחזיקם תחת שמירה או פיקוח לא יותר מחמישה ימים החל מיום בוא האניה;ואולם אנשים היכולים להוכיח שהם חוסנו בפני חולירע ע"י זריקה שנעשתה בגופם במשך ששת החדשים הקודמים, חוץ מבששת הימים האחרונים של ששת החדשים הללו, מותר להעמידם תחת פיקוח אך לא תחת שמירה;

(ד) כלימיטה שהשתמשו בהם, לבנים מלוכלכים, מלבושים ושאר חפצים שלדעת רשותההסגר של החוף נוגעו לאימכבר, יחוטאו;

(ה) יש לחטא חלקים מן האניה שבהם ישבו אנשים נגועייחולירע או שרשותההסגר סבורה שהם נגועים;

(ו) פריקתה של הסחורה תיעשה תחת השגחתה של רשותההסגר אשר תאחו בכל האמצעים הדרושים כדי להגן על כל העובדים בפריקת הסחורה בפני סכנת התנגעות. העובדים האלה יועמדו תחת שמירה או פיקוח למשך לא יותר מחמישה ימים למן העת שבה חדלו לפרק;

(ז) כשמייהשתיה שבאניה חשודים, מריקים את הגיגיות ממימיהן, ולאחר שיחטאו את הגיגיות ממלאים אותן במייהשתיה טובים להנאה;

(ח) רשות־ההסגר תוכל לאסור על הרקת גיגיות מי העקל שבחוף מבלי חיטוי מוקדם, אם שאבנו את המים בחוף נגוע;
(ט) יש לאסור על הרקת רעי האדם או פליטתו וכן על שפיכת המים הדלוחים שבאניה, חוץ אם חטאום תחילה.

35. אניות החשודות בחולירע ייעשו בהם אמצעי־הבדיקה שנקבעו בפיסקאות (א), (ב), (ה), (ז), (ח) ו־(י) שכתקנה 34.

אניות חשודות
בחולירע

36. עובדיה ונוסעיה של אניה החשודה בחולירע יועמדו תחת פיקוח לא יותר מחמישה ימים החל מיום בוא האניה. במשך הימים האלה יאסרו על עובדי האניה את היציאה מן האניה, חוץ אם יוצאים הם לשם מילוי חובה, ובמקרה זה צריך להודיע את מהות החובה לרשות־ההסגר.

עובדיה ונוסעיה
של אניה החשודה
בחולירע יעמדו
תחת פיקוח

37. אם הוכרזה האניה כנגועה או כחשודה רק מחמת שפרץ בה מקרה שנראים בו הסימנים הקליניים של החולירע ואם שתי בדיקות בקטריולוגיות שנעשו בהפסקה של מעת־לעת אחת מחברתה לא גילו מציאות חולירע או טיפחות חשודות אחרות, תיחשב האניה כאניה בריאה.

חולירע קלינית

38. (1) אניות בריאות תקבלנה תעודת־שחרור מיד.
(2) רשות־ההסגר בחוף שאליו מגיעה האניה תוכל לקבוע ביחס לאניות אלה את אמצעי־הבדיקה המפורטים בפיסקאות (א), (ז), (ח) ו־(י) מתקנה 34.
(3) יש להטיל על עובדי האניה ונוסעיה פיקוח ללא יותר מחמישה ימים החל מיום בוא האניה. במשך ימי הפיקוח יש לאסור על עובדי האניה את היציאה מן האניה, חוץ אם יוצאים הם לשם מילוי חובה, ובמקרה זה צריך להודיע את מהות החובה לרשות־ההסגר.
(4) כל הבאים אל הארץ בדרך היבשה, הים או האויר מאיזור נגוע בחולירע ויש ביכלתם להגיש הוכחות המניחות את דעתה של רשות־הבריאות שהרכיבו בהם זרק נגד החולירע, תוכל רשות־ההסגר עפ"י שיקול־דעתה לפטרם מאמצעי־ההגבלה הנהוגים באותה שעה, כאשר ייטב בעיניה של רשות־ההסגר.

אניות בריאות

קדחת צהובה

39. אניה תיחשב כנגועה אם פרץ בה מקרה של קדחת צהובה או אם קרה בה מקרה כזה בעת הפלגתה או במשך הנסיעה.

אניה נגועה

40. אניה תיחשב כחשודה אם לא פרץ בה מקרה של קרחת צהובה אלא שהגיעה לאחר נסיעה של פחות משה ימים מחוף נגוע או מחוף העומד במגע קרוב עם מרכז מועד לקרחת צהובה, או שהגיעה לאחר נסיעה של יותר משה ימים ויש יסוד לחשוד שהיא תוכל להעביר "סטיגומייה של בוגרים" (aedes egypti) שמקורה בחוף הנ"ל.

אניה חשודה

41. אניה תיחשב ככריאה למרות הגיעה מחוף נגוע, אם לאחר נסיעה של יותר משה ימים לא פרץ בה מקרה של קרחת צהובה, ואם אין יסוד להאמין שהיא מעבירה סטיגומייה של בוגרים או אם הוכיחו לרשות ההסגר בחוף כדי הנחת דעתה:

אניה כריאה

(א) כי בימי שהותה בחוף ההפלגה עגנה האניה במרחק של מאתיים מטר לפחות מן החוף המיושב ובמרחק כזה מסירות החוף (פונטונים) שאין בו כדי לאפשר לסטיגומייה לקרב אליה; או
(ב) כי בעת הפלגתה עישנו את האניה יפה לשם השמדת היתושים.

42. אניות נגועות בקרחת צהובה ייעשו בהן אמצעייה הבריקה דלקמן:

אניות נגועות
בקרחת צהובה

(א) בדיקה רפואית;
(ב) את החולים יורידו, וחולים שמחלתם לא ארכה יותר מחמישה ימים יבודדו בצורה שתמנע את הידבקות היתושים;
(ג) את שאר האנשים היורדים אל החוף יעמידו לשמירה או לפיקוח ללא יותר משה ימים החל מיום ירידתם;
(ד) האניה תעגון במרחק של מאתיים מטר לפחות מן החוף המיושב ובמרחק כזה מסירות החוף (פונטונים) שאין בו כדי לאפשר לסטיגומייה לקרב אליה;
(ה) השמדת היתושים בכל פרקי גידול שהם נמצאים בו תיעשה באניה, ועד כמה שאפשר לפני פריקת המטען. אם פירקו את המטען לפני השמדת היתושים, חייבים העובדים המטפלים בהשמדה לעמוד תחת פיקוח או שמירה לא יותר מחמישה ימים מן היום שבו חדלו לפרק את המטען.

43. (1) אניות החשודות בקרחת צהובה יש להטיל עליהן את אמצעייה הבריקה המפורטים בתקנה 42(א), (ג), (ד) ו-(ה);

אניות החשודות
בקרחת צהובה

בתנאי שאם ארכה הנסיעה פחות משה ימים והאניה מקיימת את התנאים

המפורטים בתקנה 41(א) ו-42(ב) בנוגע לאניות בריאות, מטילים על האניה רק את אמצעי-
הבדיקה הקבועים בתקנה 42(א) ו-43(ג) ומעשנים אותה.

(2) עברו שלושים יום מיום שהפליגה האניה מן החוף הנגוע, ולא פרץ כל מקרה
שכמשך הנסיעה, מותר ליתן לאניה תעודת-שחרור על תנאי שיעשונה תחילה, אם תמצא
רשות-ההסגר צורך בכך.

אניות בריאות

44. (1) אניות בריאות תקבלנה תעודת-שחרור לאחר שעמדו בבדיקה רפואית.
(2) אמצעי-הבדיקה הקבועים בתקנה 42 ו-43 יוטלו מתוך התחשבות מספקת במצב
האקלים וב"מפתח הסטיגומייה", עד למידה שרשות-ההסגר תמצא צורך בה.

אניות העוזבות
הופים נגועים
בישראל

45. יש ליעץ במיוחד את רב-החובל של אניות שעמדו ליד כל חוף בישראל שנוגע
בקדחת צהובה לערוך בזמן הנסיעה חיפוש אחרי יתושים וביציהם ולדאוג להשמדתם
השיטתית בכל עבר ופינה באניה, ביחוד בחררי המחסנים, בבתי-הכבוד, בחררי הקלחות,
בגיגיות המים ובשאר מקומות המיועדים באופן מיוחד לשמש מקלט לסטיגומייה.

טיפוס

אניות נגועות
בטיפוס

46. (1) אניות שפרץ בהן מקרה טיפוס במשך הנסיעה או בעת הגיען, יש להטיל עליהן
את אמצעי-הבדיקה הבאים -

(א) בדיקה רפואית;

(ב) את החולים יש להוריד מיד, לבודדם ולפלותם;

(ג) אנשים אחרים שיש יסוד מתקבל על הרעת לחשדם בפגע בכנים או
לחשדם שהיו מועדים להידבקות יפולו גם הם ויש להטיל עליהם פיקוח כמשך
מועד שיפורט, אך על כל פנים לא יימשך הפיקוח הזה יותר משנים-עשר יום
החל מיום הפילוי;

(ד) את כלי-המיטה שהשתמשו בהם וכן את הלכנים, המלבושים ושאר החפצים
שרשות-ההסגר סבורה שהם נגועים ינקו מכל החרקים;

(ה) אותם חלקי האניה שישבו בהם חולי-טיפוס ואשר רשות-ההסגר מוצאת
אותם נגועים ינקו מכל החרקים.

(2) משנעשו כל אמצעי-הבדיקה או אותם האמצעים המפורטים לעיל שרשות-
ההסגר רואה צורך בהם, תינתן לאניה תעודת-שחרור.

אניות חשודות
בטיפוס

47. אניה המגיעה לחוף ישראלי בתוך שנים־עשר יום מתאריך הפלגתה מאיזור שבו יש אפידמיה של טיפוס, תוכל רשות־ההסגר לפי שיקול־דעתה ולאחר הורדת הנוסעים לאחוז בכל האמצעים שהיא מוצאת צורך בהן כדי לקיים את הפיקוח על באי האניה הזאת, ואפילו לא נתגלה באניה כל מקרה טיפוס.

אבעבועות

אניות נגועות
באבעבועות

48. (1) אניות שפרץ בהן מקרה אבעבועות בין בזמן הנסיעה או בעת בוא האניה יש להטיל עליהן את האמצעים הבאים:

(א) בדיקה רפואית;

(ב) את החולים יש להוריד מיד ולבודדם;

(ג) אנשים אחרים שיש יסוד מתקבל על הדעת לחשוד בהם שנדבקו בנסעם באניה ואשר לדעת רשות־ההסגר אינם מוגנים למדי ע"י זרק שהורכב בהם לא־מכבר או ע"י מקרה קודם של מחלת אבעבועות אפשר להטיל עליהם פיקוח או להרכיב בהם זרק, או להרכיב בהם זרק ואח"כ להטיל עליהם פיקוח למשך ימים אחרים כאשר תקבע רשות־הבריאות, בתנאי שימי הפיקוח לא יימשכו יותר מארבעה־עשר יום החל מיום בוא האניה;

(ד) כלי־מיטה שהשתמשו בהם, לבנים מלוכלכים, מלבושים ושאר חפצים שרשות־ההסגר סבורה שנוגעו לא־מכבר – יחוטאו;

(ה) רק אותם חלקי האניה שישבו בהם נגועי־אבעבועות ואשר לדעת רשות־ההסגר הנם נגועים – יחוטאו.

(2) משייעשו אותם אמצעי־הבדיקה שפורטו לעיל ואשר רשות־ההסגר מוצאת צורך בהם, תינתן לאניה תעודת־שחרור.

אניות חשודות
באבעבועות

49. ביחס לאניה המגיעה לחוף ישראלי בתוך ארבעה־עשר יום מיום הפליגה מאיזור שבה פרצה מחלת־אבעבועות אפידמית, רשאית רשות־ההסגר עפ"י שיקול־דעתה לאחוז בכל אותם האמצעים שתמצא צורך בהן, לאחר הורדת הנוסעים, כדי להטיל פיקוח על באי האניה הזאת, ואפילו לא נתגלה באניה כל מקרה אבעבועות.

באיזו פעולות יש
לנקוט כשישראל
נגועה באבעבועות

50. (1) אם תהיה ישראל נגועת־אבעבועות, תאחז רשות־ההסגר בכל אמצעי־הזהירות האפשריים כדי להרכיב זרק בעובדי אניות ובנוסעים היורדים לחופי הארץ, ולחזור ולהרכיב בהם זרק.

(2) הרכבה ראשונה ושניה של זרקים תיעשה בדרך כלל בחופים ובאיזורים הסמוכים לגבולות.

חלק ה': קדחת דינג

מה יעשה בפרוץ
אפידמיה של קדחת
דינג

51. (1) בפרוץ אפידמיה של קדחת דינג בחוף או באזור הסמוך לחוף, תבקש רשות ההסגר את רבייהחובל ואת הרופאים של האניות לערוך חיפוש אחרי יתושים וביצייתושים בכל פינה ועבר באניה, מיד בצאת האניה מן החוף, וביחוד בתאי הנוסעים, בתאי העובדים, בין מכסה למכסה, במטבחים, בתנורים ובגיגיות המים, ובכל שאר המקומות אשר יתכן כי ישמשו מקלט ליתושים, ולהשמיר את כל היתושים שימצאו.

(2) רשות ההסגר חייבת להורות את הרופא או את רבייהחובל לבודד כל חולה בקדחת דינג אשר יימצא באניה בצורה שתגן עליו בפני עקיצות יתושים.

(3) כל אניה המגיעה לחוף בישראל מחוף שבו פרצה אפידמיה של קדחת דינג ייעשו בה אמצעייהבדיקה דלקמן:

(א) הרופא או רבייהחובל יידרש להצהיר באם נמצא באניה באותה שעה או קודם לכן אדם נגוע בקדחת דינג או אדם שיש לחשדו בכך;

(ב) בדיקה רפואית;

(ג) כל הנגוע בקדחת דינג או החשוד בכך, ומחלתו נמשכה פחות מחמישה ימים והוא רוצה לעזוב את האניה, יורד מן האניה בשעות היום ויבודד בחוף בהתאם להוראות רשות ההסגר בצורה שתגן עליו בפני עקיצות יתושים עד שיעברו חמישה ימים מאז נראה בו הנגע;

(ד) רשות ההסגר תבדוק את האניה כדי לברר באם נמצאים בה יתושי סטיגומייה, ותתחשב עם אמצעייהבדיקה שכבר נעשו במשך הנסיעה. אם נמצאו יתושים או ביצייתושים כאלה, על פקידי ההסגר של החוף לעשות בהם כלה;

(ה) נוסעים שירדו מן האניה יש להטיל עליהם פיקוח רפואי עד תום שמונה ימים מן היום האחרון שבו היו מועדים לחשש הידבקות;

(ו) יש להשאיר את העובדים באניה כל אותו הזמן שהיא עומדת, ועד שיעברו שמונה ימים מן היום האחרון שבו היה החולה מועד לחששהידבקות.

הפיקוח על נוסעים
העוברים דרך גבול
היבשה

52. מותר להטיל את אמצעייהפיקוח דלקמן על נוסעים העוברים דרך גבוליהיבשה:
(א) מותר להטיל על נוסעים פיקוח רפואי שיימשך לא יותר משמונה ימים למן היום האחרון שבו היה החולה מועד לחששהידבקות;

(ב) נוסעים החשודים במחלת קדחת דינג שנמשכה פחות מחמישה ימים –
לבודדם בהתאם להוראות ההסגר בתנאים שיגנו עליהם בפני עקיצות יתושים
עד שיעברו חמישה ימים מאז נראה בהם הנגע.

חלק ו': אמצעי-בדיקה ליד גבולי-היבשה, וכו'

53. (1) אין מטילים שמירה ליד גבולי-היבשה.
(2) רק אנשים שנראים בהם סימנים של מחלה הנוכחים בתקנות אלה מותר לעכבם ליד הגבולין.
(3) ממשלת ישראל תוכל לסגור כל חלק מגבולותיה בשעת הצורך, אך במקרה זה יש לפרט את המקומות ליד הגבולין שבעדם מותרת התנועה. חובה להודיע מיד למדינה הסמוכה את דבר אמצעי-הבדיקה הללו.
(4) למרות כל האמור בתקנות אלה, הרי אנשים שעמדו במגע עם חולי "דבר הריאות" מותר לעכבם ליד הגבולין ולהעמידם תחת שמירה לא יותר משבעה ימים החל מיום בואם.
(5) אנשים שעמדו במגע עם חולי-טיפוס יש לפלותם ולנקותם מנגע הכינה.
(6) ברכבות הבאות מאזורים נגועים, מחובתם של פקידי הרכבת לשים עין פקוחה בשעת הנסיעה על מצב בריאותם של הנוסעים.
(7) הביקורת הרפואית תצטמצם רק בבדיקת הנוסעים, בטיפול בחולים, ואם יש צורך בכך, גם בטיפול באנשים הנלווים אליהם; עד כמה שאפשר צריך לצרף את הבדיקה הזאת לבדיקת המכס של חפצי הנוסעים.
(8) נוסעים הבאים מאזור מקומי הכלול בגדר התנאים המפורטים בסעיף-קטן (3) מותר להטיל עליהם בהגיעם למקום-יעודם, פיקוח ללא יותר מששה ימים, החל מיום בואם, אם המקום נגוע דבר; ללא יותר מחמישה ימים אם המקום נגוע טיפוס, וללא יותר מארבעה עשר יום – אם המקום נגוע אבעבועות.

גבולי יבשה

54. (1) אם נתרחשו מסיבות בקשר עם המחלות המפורטות בתקנה (2) ורשות-ההסגר סבורה שהמסיבות הן יוצאות מגדר הרגיל, תוכל רשות-ההסגר, בלי לפגוע בהוראות התקנה הקודמת, לאחוז באמצעי-הבדיקה המיוחדים שהיא תמצא לנכון ביחס לאנשים שאינם מוסרים ערובות סניטריות מספיקות, וביחוד ביחס לאנשים הנוסעים בקבוצות או עוברים את הגבול בקבוצות; באמצעי-הבדיקה האלה יש לכלול יסוד תחנות סניטריות ליד הגבולות וציודן בצורה שתטיל, אם יש צורך בכך,

אמצעי בדיקה
מיוחדים במחלות
המפורטות בתקנה
(2)2

שמירה ופיקוח מעולים על האנשים הנוגעים בדבר וכן לצורך בדיקתם הרפואית, חיטויים, ניקויים מחרקים והרכבת זרק בהם.

(2) הוראות סעיף־קטן (1) לא תחולנה על מהגרים, בהתחשב עם תקנה 57.

55. (1) קרונות־רכבות לנוסעים, לשקי־דואר, לחפצים ולסחורה לא יעכבום ליד הגבולות; ואולם אם היה קרון־הרכבת נגוע, או אם נוסע בו אדם נגוע דבר, חולירע, טיפוס או אבעבועות, יעכבוהו כל הזמן הדרוש כדי לעשות בו את אמצעי־הבדיקה הפרופילקטיים הדרושים במקרה זה.

(2) אמצעי־הבדיקה בקשר עם מעבר הרכבות ופקידי הדואר דרך הגבולות יהיו ענין לסידור מיוחד עם הרשויות הנוגעות בדבר.

(3) כשתמצא רשות־ההסגר צורך בכך, תעשה את הדרוש לשם חיטויים של מימי־השתיה המובלים ברכבות, וכן תעשה את כל הדרוש למען השגיה שמיימי־השתיה המובלים ברכבות יהיו נקיים.

אמצעי בדיקה
שיאחזו בהם בקשר
עם קרונות רכבת
וכו'

חלק ז': הוראות בנוגע לעולים

56. הורדת עולים, עולי־דגל ושאר נוסעים הבאים בדרך הים במסיבות המצריכות ביחס להם את השימוש באמצעי־בדיקה סניטריים או רפואיים עפ"י תקנה 13, תסודר כדלקמן:

עולים

(א) אין להוריד נוסעים אלה אלא בחופי יפו וחיפה;

בתנאי שבמקרים מיוחדים רשאי מנהל מחלקת הבריאות להרשות לנוסעים לרדת למקומות אחרים אם הוגשה בקשה לכך לא פחות משבעה ימים למפרע;

(ב) כשאמצעי־הבדיקה הרפואיים או הסניטריים שייעשו בהם כוללים חיטוי בגופם, לא יתירו להוריד בכל יום בין זריחת החמה ושקיעתה מספר־נוסעים רב יותר משבית חולי־ההסגר יוכל לכלכל באותו יום;

בתנאי שאם היו מכשירי־החיטוי והאמבטיות מוכנים לאלתר, מותר להוריד מספר־נוסעים גדול מיכולת־הקליטה של בתי־החולים הנ"ל לפי התנאים דלקמן:

מספר הנוסעים שמותר להורידם נוסף על מספר המקומות בבית-החולים ביום הירדה	ירידת הנוסעים לפני	ס"ה של מספר-המקומות הנורמלי בבית-החולים	
150	שעה 10 לפה"צ	350	חיפה
75	שעה 3 אחה"צ		
100	שעה 10 לפה"צ	50	יפו
50	שעה 3 אחה"צ		

חלק ח': הוראות בנוגע למהגרים

57. (1) רשות-ההסגר תוכל להטיל על מהגרים בדיקה רפואית לפני נסיעתם וליתן תעודות על הבדיקה האמורה.
- (2) שום מהגר לא יורשה לנסוע אם הוא נגוע במחלה מידבקת או אם ידוע כי עמד במגע עם נגוע-מחלה במשך זמן שהנהו פחות מן הזמן המכסימלי המקובל כתקופת האינקובציה של אותה מחלה.
- (3) לכל אניה המסיעה מהגרים תינתן כמות מספקת של ווקצין (נגד האבעבועות, החולירע וכו') כדי שתוכל להרכיב זרק בנוסעיה אם יש צורך בכך.

מהגרים

חלק ט: קנסות

58. (1) קנס בשעורים המפורטים בתוספת השלישית יוטל על כל אניה המגיעה לחוף בישראל באחת המסיבות דלקמן:
- (א) אם אין תעודת-בריאות הניתנת ע"י רשות-ההסגר בישראל לאניה הנוסעת מחוף לחוף בישראל;
- (ב) אם ניתנה תעודת-הבריאות שלא ע"י רשות-ההסגר בחוף-ההפלגה;
- (ג) אם אין לאניה תעודת-בריאות.
- (2) לצורך הטלת הקנס יהא דינן של אניות המונעות במנוע בנות מאתיים טון או פחות מזה כדין אניות-מפרש, ואניות המונעות במנוע בנות מאתיים טון ומעלה דינן כאניות-קיטור.
- (3) הטלת הקנס אינה פוטרת את האניה מלקיים את אמצעי-הבדיקה של

קנסות שיוטלו על עבירה על תקנות ההסגר

ההסגר המוטלות על אניות חשודות או נגועות, וכן, אם נעשה מעשה־תרמית, אינה פוטרת את העברייין ממשפט שיראו צורך בו.

(4) אם אין לאניה תעודת־בריאות חייבת היא לשלם נוסף על הקנס גם את ההוצאות המגיעות לרשות־ההסגר בהתאם לתקנות־ההסגר עד ליום שבו היא מקבלת תעודת־שחרור, ועד בכלל.

חלק י': שכר עבודה נוספת

59. שעות העבודה לכל פקירי ההסגר במקום־עבודתם תהיינה מ־8 שעות בבוקר עד 4 שעות אחה"צ בכל יום זולת ביום־המנוחה השבועי ובימות החגים שנתאשרו לאיש־איש מהם.

שעות העבודה

60. ימות־חג ציבוריים יהיו אותם הימים שיוכרוזו מזמן לזמן כימות־פגרא ציבוריים בצו מאת שר האוצר עפ"י סעיף 2 מפקודת המכס.

ימות חג ציבוריים

61. פקיר מפקירי ההסגר הבא לעבודה ביום־חול לפני 8 שעות בבוקר ואחרי 4 שעות אחרי הצהריים ואותו פקיר הבא בכל עת במשך יום־המנוחה השבועי שלו או ביום חג ציבורי, ישולם לו בעד עבודתו זו שכר עבודה נוספת כמפורש בתקנה 62 ע"י סוכן חברת האניות או חברת ההובלה באוויר שלשמה עבר את העבודה הנוספת.

השעות הבאות
בחשבון שכר
עבודה נוספת

62. בעד שרותם של פקירים אלה שנדרשו לבוא לעבודה מחוץ לשעות הקבועות בתקנה 59 בקשר עם צאתם ובואם של אניה או אווירון או העלתם או הורדתם של נוסעים ומטען ישלמו סוכני חברת האניות או חברת האווירונים את השכר דלקמן –
לכל עובד –

שכר שעות נוספות
(תיקונים: 1937,
התשל"א)

בעד עבודה בין השעות 00:17 ו־00:20 – 7 לירות לשעה ובין השעות 00:20 ו־00:05 – 14 לירות לשעה:

בתנאי שהשכר המינימלי יהא לחצי שעה, מחושב לפי מחצית השעה הקרובה ביותר וכי אם הוגשה בקשה לבוא לעבודה נוספת בשעה מסויימת ולא נעשתה כל עבודה, מטילים שכר שעה שלמה בעד נוכחותם של הפקירים שהופקרו לאותה עבודה חוץ אם סבור רופא הממשלה כי נתן המבקש הודעה מספקת לבטל את הדרישה ולא היה צורך בנוכחותם של הפקירים שהופקרו.

שכר בעד עבודה
בשתי אניות או
יותר בעת זבעונה
אחת

6.3. אם דרוש שרותו של כל פקיד מחוץ לשעות העבודה באותו זמן בשתי אניות או יותר, בשני אווירונים או יותר, משלמים שכו בשיעור המלא בעד אותו אווירון או בעד אותה אנייה.

תוספת ראשונה

(תקנה 10)

תעודת-בריאות¹

תוספת שניה

(בוטלה)

תוספת שלישית

	אניות מפרש -	.1
2.00	בנות 1-50 טון	
5.00	בנות 51-200 טון	
10.00	בנות 201 טון ומעלה	
12.00	אניות קיטור מכל משקל טונות איזה שהוא	.2
	הטופס - הושמט.	.1